ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 11ης Μαρτίου 1965*

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Ερμηνεία ορισμένων διατάξεων του κανονισμού 3 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινουμένων εργαζομένων (Publikatieblad της 16.12.1958, σ. 561 επ.).

Διατακτικό της αποφάσεως:

1) Οι διατάξεις του άρθρου 52, πρώτη παράγραφος, του κανονισμού 3 του Συμβουλίου της ΕΟΚ περί της κοινωνικής ασφαλίσεως των διακινουμένων εργαζομένων (ΡΒ της 16.12.1958, σ. 561 επ.) είναι εφαρμοστέες ακόμη και προτού συναφθούν μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, οι διμερείς συμφωνίες στις οποίες αναφέρεται η δεύτερη παράγραφος του εν λόγω άρθρου.

2) Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται στην περίπτωση κατά την οποία ένας εργαζόμενος, ο οποίος κατά τη νομοθεσία κράτους μέλους έχει δικαίωμα λήψεως μια από τις παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού 3, λόγω ζημίας την οποία υπέστη στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, έχει το δικαίωμα να απαιτήσει από έναν τρίτο στο έδαφος του δευτέρου αυτού κράτους, την αποκατάσταση της εν λόγω ζημίας.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Πρότεινε να δοθούν οι ακόλουθες απαντήσεις:

— Στο πρώτο ερώτημα:

Βλ. σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως ανωτέρω.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

— Στο δεύτερο ερώτημα:

Το άρθρο 52, πρώτη παράγραφος, του Κανονισμού 3 θα πρέπει να εφαρμόζεται και στην περίπτωση που η κατοικία του εργαζομένου και ο τόπος εργασίας του βρίσκονται στο έδαφος ενός κράτους μέλους, ενώ η γεωγραφική θέση των δύο αυτών τόπων είναι τέτοια ώστε, κατά τη συνήθη διαδρομή του, ο εργαζόμενος διέρχεται από το έδαφος άλλου κράτους μέλους.